

РЕШЕНИЕ

№ 11476

гр. С. 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 82 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: А.И.И

при участието на секретаря К.Д.Н.

като разгледа докладваното от А.И.И Гражданско дело № 20221110162771 по описа за 2022 година

„Т.С“ ЕАД е предявило срещу И. Д. П. установителни искиове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуването на вземания за продажна цена на доставена топлинна енергия и мораторна лихва, както следва: 1952,25 лева – стойност на незаплатена топлинна енергия за периода 05.2019 г. – 04.2021 г., ведно със законната лихва от 16.08.2022 г. до окончателното изплащане, 298,19 лева – мораторна лихва за периода 15.09.2020 г. – 02.08.2022 г., 37,84 лева – сума за дялово разпределение за периода 07.2019 г. – 04.2021 г. и 7,62 лева – мораторна лихва за периода 31.08.2019 г. – 02.08.2022 г., за топлоснабден имот в гр. С. ж. к. „Г.Д.“, бл. 37, вх. А, ет. 7, ап. 19, аб. № 65127, за които суми е издадена Заповед за изпълнение по ч. гр. д. № .../2022 г. на СРС, 82 състав.

Ищецът твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответника, в качеството му на собственик на топлоснабдения недвижим имот, който е придобил по силата на договор за покупко-продажба. Излага, че в това качество се явява и клиент на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е престириал насрещно – не е заплатил дължимата цена. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът не е подал отговор на исковата молба. С възражението по чл. 414 ГПК релевира възражение за погасяване на процесните суми по давност.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По иска по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр.1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ:

Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ, в редакцията касаеща процесния период, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти/потребители на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия. Нормата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ постановява, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители/клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие.

За доказване на обстоятелството, че ответникът е потребител на топлинна енергия за процесния имот, ищецът е представил протокол от 28.11.1985 г. по гр. д. № 13702/1985 г. на СРС, с който е одобрена съдебна делба и в дял на И. Д. П. е поставен недвижим имот, находящ се в гр. С. ул. „Емил Марков“ № 130, бл. 37, вх. А, ет. 7, ап. 19. С оглед на това съдът намира, че по силата на закона между ответника като потребител и топлопреносното предприятие е възникнало правоотношение по продажба на топлинна енергия при публично известни общи условия по отношение обект с абонатен № 65127, без да е необходимо изричното им приемане.

В удостоверение от ГИС София е посочено, че стар адрес – ж. к. „...“ № 130, бл. 37, е идентичен с настоящ адрес - ж. к. „Г.Д.“, бл. 37, вх. А-Г.

Като страна по облигационното правоотношение потребителите дължат заплащане на реално потребената въз основа на отчетени единици топлинна енергия от средствата за дялово разпределение - топломери, монтирани на отоплителните тела в жилището, водомер за топла вода и съответна част от стойността на топлинната енергия отдадена от сградната инсталация, по данни от общия топломер монтиран в абонатната станция, с оглед въведения с разпоредбата на чл. 156 ЗЕ принцип за реално доставената на границата на собствеността топлинна енергия, при уреждане на отношенията между топлопреносното предприятие и потребителите на топлинна енергия в сграда – етажна собственост. Съгласно чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение, а съгласно ал. 2 дяловото разпределение се извършва от топлопреносното предприятие.

За установяване факта на предоставяне на топлинна енергия в обема, съответстващ на претендираната цена, по делото са приети писмени доказателства и заключение на съдебно-техническа експертиза. Доколкото купувачът дължи цената на реално потребената енергия, то при определяне дължимата цена следва да се вземат предвид не стойностите на прогнозния дял /по фактури/, а тези, които се формират в резултат от изравняване, т. е.

сумите по изравнителните сметки. За определяне на реално доставеното количество топлоенергия по делото вещото лице е посочило, че за процесния период общо доставената и потребена топлоенергия за целия имот е в размер на 1952,24 лева без предишни просрочени или неплатени сметки, изравнявания за периоди, извън процесния, суми за дялово разпределение и лихви. Сумата за дялово разпределение възлиза на 37,84 лева. ТЕ за БГВ се начислява по показанията на 2 броя водомери за топла вода в имота. Според главните отчети и изравнителните сметки в процесния имот за процесния период радиаторите са демонтирани. Сумите за отопление на имот се формират от стойността на ТЕ, отделена от щранг-лира без ИРРО, за която от ФДР изчисляват служебна ТЕ по МСРС.

Ответникът с възражението по чл. 414 ГПК упражнява правата си по чл. 120 ЗЗД като прави възражение за изтекла погасителна давност по отношение на претендираните от ищеца с исковата молба вземания. Съгласно т.11а от ТР № 4/2013 г. от 18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС в производството по иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, е допустимо да се разгледат обосноваванията във възражението на длъжника по чл. 414, ал. 1 ГПК оспорвания за вземането на кредитора, дори ответникът да не е подал отговор на исковата молба или да не е направил подобни възражения в срока за отговор. Съгласно разпоредбите на чл. 155 ЗЕ и чл. 156 ЗЕ потребителят на топлинна енергия дължи плащане цената на същата по предварително определени цени, известни на страните, на месечни вноски с установен в общите условия падеж. Престациите се обединяват от общия правопораждащ факт – облигацията между страните по договор при публично известни общи условия по чл. 150 ЗЕ и имат съществения елемент на периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. „в” ЗЗД – предварително определен и известен на страните момент, в който повтарящото се задължение за плащане трябва да бъде изпълнено, както и определяем размер на същото предвид предварително фиксираните цени за единица топлинна енергия. Поради горните характеристики на вземанията на топлофикационните дружества за цена на доставената на потребителите топлинна енергия и при зачитане на ТР № 3 от 18.05.2012 г. по тълк. д. № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС съдът намира, че следва да бъдат определени като такива на периодично изпълнение по смисъла на чл. 111, б. „в” ЗЗД, предвид на което и същите се погасяват с изтичане на установената в същата норма кратка тригодишна давност.

Предвид нормата на чл. 114 ЗЗД погасителната давност започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, като давността се прекъсва на основание чл. 116 ЗЗД с предявяване на иск, в случая подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК - на 16.08.2022 г. В този смисъл и вземането на ищеца за цена на доставената на ответника топлинна енергия е непогасено за месечните вноски с падеж след 16.08.2019 г. или обхваща претендираните в настоящото производство суми за цена на топлинна енергия за периода 16.08.2019 г. – 30.04.2021 г. По тези съображения възражението за погасяване по давност на вземанията е основателно за периода 01.05.2019 г. – 15.08.2019 г. Така размерът на уважения главен иск, определен на основание чл. 162 ГПК, е 1702,63 лева с включена сума за дялово разпределение.

По иска чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на този иск предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ОУ, одобрени с решение ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, в сила от 10.07.2016 г. и приложими за процесния период клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Съгласно чл. 33, ал. 5 от ОУ при неизпълнение в срок на задълженията клиентите заплащат на продавача обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до момента на заплащането на дължимата сума за топлинна енергия. Това означава, че обезщетението за забава се определя отделно за всяко просрочено месечно задължение. Съдът приема, че следва да уважи предявения акцесорен иск в размер, определен на основание чл. 162 ГПК, за сумата от 261,63 лева с включена мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение.

С оглед изхода на спора право на разноски имат и двете страни. Ищецът има право на разноски на основание чл. 78, ал. 1 ГПК съразмерно уважената част от исковете в размер на 335,27 лева от общо направени разноски в размер на 91,83 лева - държавни такси в исковото и заповедното производства, 250 лева – депозит за експертиза, като претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл. 78, ал. 8 ГПК определя в размер на 50 лева. Ответникът има право на разноски на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, но не е претендирал такива.

Така мотивиран, Софийски районен съд, 82 състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „Т.С” ЕАД, ЕИК .... срещу И. Д. П., ЕГН *****, по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове, че И. Д. П. дължи на „Т.С” ЕАД на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 1702,63 лева – стойност на незаплатена топлинна енергия за периода 16.08.2019 г. – 30.04.2021 г. с включена сума за дялово разпределение за периода 07.2019 г. – 04.2021 г., ведно със законната лихва от 16.08.2022 г. до окончателното изплащане и сумата от 261,63 лева – мораторна лихва за периода 15.09.2020 г. – 02.08.2022 г. с включена мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода 31.08.2019 г. – 02.08.2022 г., за топлоснабден имот в гр. С. ж. к. „Г.Д.“, бл. 37, вх. А, ет. 7, ап. 19, аб. № 65127, за които суми е издадена Заповед за изпълнение по ч. гр. д. № .../2022 г. на СРС, 82 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за сумата над 1702,63 лева до пълния общ претендиран размер от 1990,08 лева и за периода 01.05.2019 г. – 15.08.2019 г., и за сумата над 261,63 лева до пълния общ претендиран размер от 305,81 лева като погасени по давност.

ОСЪЖДА И. Д. П., ЕГН *****, да заплати на „Т.С” ЕАД, ЕИК .... на основание чл. 78, ал. 1 ГПК разноски за исковото и заповедното производства в размер на 335,27 лева.

Решението е постановено при участието на „Т.С.” ЕООД и „Щ.” ЕООД като трети

лица помагачи на страната на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____